รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กชกร ตรังวัชรกุล. 2547. ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงผู้สอบบัญชี: การศึกษาเชิงประจักษ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พาณิชย์, กระทรวง. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. 2541. ประกาศ ก.บช.ฉบับที่ 41 (พ.ศ.2541) เรื่อง การลงลายมือชื่อรับรองบัญชีโดยการแสดงความเห็นในรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 115 ตอนพิเศษ 131 ง ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2541.

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549. การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทิมา จุฬาวิทยานุกูล. 2549. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำไรกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรีชา มาตรา. 2549. การจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก่อนและหลังการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มีสิทธิ แม่ดี. 2549. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการเป็นผู้สอบบัญชีขององค์กร ขนาดของสำนักงานสอบบัญชี และการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี กับความเห็นของผู้สอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เมธากุล เกียรติกระจาย และ ศิลปพร ศรีจั่นเพชร. 2544. ทฤษฎีการบัญชี. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็น เพรส.

วรศักดิ์ ทุมมานนท์. 2543. คุณรู้จัก Creative accounting และคุณภาพกำไรแล้วหรือยัง?. กรุงเทพมหานคร: ไอโอนิค อินเตอร์เทรด รีซอสเซส.

สมศักดิ์ ประถมศรีเมฆ และ วรนุช พัชรตระกูล. 2544. มารู้จัก Balance Sheet Approach ดีกว่า. วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์90 (ธันวาคม 2544), หน้า 23-30.

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. 2547 ก. มาตรฐานการบัญชีของไทย ฉบับรวมเล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. 2547 ข. มาตรฐานการสอบบัญชีฉบับย่อ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.

อังครัตน์ เพรียบจริยวัฒน์. 2545. ปัญหาวิธีการทางบัญชีกับการล้มละลายของเอนรอน. วารสารนักบัญชี (ธ.ค. 2544 – มี.ค. 2545): 26-45.

ภาษาอังกฤษ

Ahmed Riahi-Belkaoui. 2004. Accounting theory. Thomson 5th Edition

Antle, R.and Nalebuff, B., 1991. Conservatism and auditor-client negotiations. Journal of Accounting Research 29 (Supplement):31-59

Balachandran, B.and Ramakrishnan, R. 1987. A theory of audit partnerships: Audit firm size and fees. Journal of Accounting Research 25:111-126.

Balatbat, M.C.A, and C.Y. Lim. 2003. Earnings management and share market performance: Further evidence from equity carve-outs. Working Paper (University of New South Wales).

Bartov,E., Gul ,F.A., and Tsui, J. S.L. 2001. Discretionary-accruals models and audit qualification. Journal of Accounting and Economics 30:421-452.

Bedard, J. C.and Johnstone, K.M. 2004. Earnings Manipulation Risk, Corporate Governance Risk, and Auditors' Planning Decisions. The Accounting Review 79, 2:277.

Behn B.K., Kaplan S.E., and Kip R. Krumweide. 2001. Further evidence on the auditor's going-concern report: The influence of management plans. Auditing: A Journal of Practice & Theory. Vol.20, No.1:13-28.

Bruce J.W.and Thomas Lys. 1990. The market for audit services: Evidence from voluntary auditor changes. Journal of Accounting and Economics 12:281-308.

Burton, J.and Roberts, W. 1967. A Study of auditor changes. The Journal of Accountancy April:31-36.

Carcello J.V. and Terry L. Neal. 2000. Audit committee composition and auditor reporting. The Accounting Review. Vol.75, No.4:453-467.

Davidson III, W.N., Jiraporn, P.and DaDalt, P. 2006. Causes and consequences of audit shopping: An analysis of auditor opinions, earnings management, and auditor changes. Quarterly Journal of Business & Economics 45, Nos. 1 and 2.

DeAngelo L.E. 1981. Auditor size and audit quality. Journal of Accounting and Economics 3:183-199.

Dechow, P.M., R.G. Sloan, and A.P. Sweeney. 1995. Detecting earnings Management. Accounting Review 70 (2):193–225.

DeFond M.L. and Chul W. Park. 2001. The reversal of abnormal accruals and the market valuation of earnings surprises. The Accounting Review. Vol.76, No.3:375-404.

DeFond M.L.and Jiambalvo J. 1993. Factors related to auditor-client disagreements over income increasing accounting methods. Contemporary Accounting Research 9:415-431.

DeFond M.L.and Jiambalvo J. 1994. Debt covenant violation and manipulation of accruals. Journal of Accounting and Economics. Vol.17:145-176.

DeFond M.L.and Subramanyam, K.R. 1998. Auditor changes and discretionary accruals. Journal of Accounting and Economics 25:35-67.

Dye, R.A. 1991. Informationally motivated auditor replacement. Journal of Accounting and Economics 14:347-374.

Dye R.A. and Robert E. Verrecchia. 1995. Discretion vs. uniformity: Choices among GAAP. The Accounting Review. Vol.70, No.3:389-415.

Duke J.C. and Hunt G.III. 1990. An empirical examination of debt covenant restrictions and accounting-related debt proxies. Journal of Accounting & Economics. Amsterdam. Vol.12:45-63.

Francis J.R. and Jagan Krishnan. 1999. Accounting accruals and auditor reporting conservatism. Contemporary Accounting Research. Vol.16, No.1:135-165.

Gaver J.J., Gaver K.M., and Jeffrey R. Austin. 1995. Additional evidence on bonus plans and income management. Journal of Accounting and Economics 19:3-28.

Guay, W.R., Kothari S.P., and Watts,R.L.1996. A Market –based evaluation of discretionary accrual models. Journal of Accounting Research 34 (Supplement):83-105.

Gul,F.A., Chen,C.J., and Tsui,J.S.L. 2003. Discretionary Accounting Accruals , Managers' Incentive, and Audit Fees. Contemporary Accounting Research 20 (Fall):441-464.

Healy P.M. and Krishna G. Palepu. 1993. The effect of firm's financial disclosure strategies on stock prices. Accounting Horizons. Vol.7, No.1:1-11.

Hribar, P. and Collins, D.W. 2002. Errors in Estimating Accruals: Implications for Empirical Research. Journal of Accounting Research 40(1):105-134.

Johnson W.B. and Thomas LYS. 1990. The market for audit services: Evidence from voluntary auditor changes. Journal of Accounting and Economics 12:218-308.

Johnstone, K. M. and J.C. Bedaed. 2001. Engagement planning, bid pricing, and client response in the market for initial attest engagements. The Accounting Review 76 (2):199-220.

Jones, J. 1991. Earnings management during import relief investigations. Journal of Accounting Research 29 (2):193–228.

Klein A. 2002. Audit committee, broad of director characteristic, and earnings management. Journal of Accounting and Economics 33:375-400.

Krishnan J. and Paul C. Schauer. 2000. The differentiation of quality among auditors: Evidence from the not-for-profit sector. Auditing: A Journal of Practice & Theory. Vol.19, No.2:9-26.

Krishnan J. and Ray G. Stephens. 1995. Evidence on opinion shopping from audit opinion conservatism. Journal of Accounting and Public Policy, 14:179-201.

Latane H.A. and Charles P. Jones. 1979. Standardized unexpected earnings-1971-77. The Journal of Finance. 34(3):717-724.

Lennox C.S. 1999. Audit quality and auditor size: An evaluation of reputation and deep pockets hypotheses. Journal of Business Finance & Accounting, 26(7) & (8), Sept./Oct. 0306-686X

Magee, R.and Tseng, M., 1990. Audit pricing and independence. The Accounting Review 65:315-336.

Mutchler J.F. 1985. A multivariate analysis of the auditor's going-concern opinion decision. Journal of Accounting Research. Vol.23, No.2 Autumn:669-682.

Mutchler, J. F. 1985. Auditors' perceptions of the going-concern opinion decision. Auditing : A Journal of Practice & Theory 3 (Spring):17-30.

Nogler, G.E. 1995. The resolution of auditor going concern opinions. Auditing : A Journal of Practice & Theory 14 (Fall):54-73.

Pourciau S., 1993. Earnings management and nonroutine executive changes. Journal of Accounting and Economics 16:317-336.

Schelleman, C. 2005. Earnings management and the pricing and production of audit services. Working paper, University Maastricht.

Smith, D.B.and Nichols, D.R., 1982. A market test to investor reaction to disagreements. Journal of Accounting and Economics 4:109-120.

Smith C.W., Jr and Ross L. Watts. 1992. The investment opportunity set and corporate financing, dividend, and compensation policies. Journal of Financial Economics 32:263-292.

Spence, Michael. 1973. Job Market Signaling. Quarterly Journal of Economics 87 (3):355-374.

Stein, M. T.,D. A. Simunic. and T. B. O'Keefe. 1994. Industry differences in the production of audit services. Auditing : A Journal of Practice& Theory 13 (Supplement): 516-533.

Subramanyam K.R. 1996. The pricing of discretionary accruals. Journal of Accounting and Economics 22:249-281.

Watts R.L. and Jerold L. Zimmerman. 1990. Positive accounting theory: A ten year perspective. The Accounting Review. Vol.65, No.1:131-156.

Xie B., Davidson W.N.III, and Peter J. Dadalt. 2003. Earnings management and corporate governance: the role of the board and the audit committee. Journal of Corporate Finance 9:295-316.

Yang J.S. and Jagan K. 2005. Audit committees and quarterly earnings management. International Journal of Auditing 9:201-219.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

การตรวจสอบข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน และการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) และเพื่อเป็นการยืนยันความเหมาะสมของข้อมูลทีทใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย และเพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นจึงต้องทำการตรวจสอบข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุก่อนที่จะคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย ดังนี้

1. ตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงปริมาณ และตรวจสอบความผิดปกติของข้อมูล

ในการใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุนั้นจะต้องการทำการตรวจสอบว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์ในรูปแบบเชิงเส้นหรือไม่ และตรวจสอบว่าข้อมูลมีค่าผิดปกติ (Outlier) หรือไม่ เนื่องจากหากตัวแปรตาม หรือตัวแปรอิสระมีค่าที่สูง หรือต่ำมากจะส่งผลต่อสมการความถดถอย

การตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามสามารถทำได้โดยการนำข้อมูลของตัวแปรทั้งสองมาเขียนกราฟแสดงความสัมพันธ์แบบแผนภาพการกระจาย (Scatter Plots) ซึ่งเป็นกราฟที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณ 2 ค่า ซึ่งจากการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาพล็อตกราฟแล้ว พบว่ากราฟที่ได้แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามในรูปแบบเชิงเส้นมากกว่ารูปแบบอื่น

2. การตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

สมมติฐาน หรือเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเงื่อนไขเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อน (Error or Residual) มีดังนี้

1. ความคลาดเคลื่อน e เป็นตัวแปรที่มีการแจกแจงปกติ
2. ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนเป็นศูนย์ นั่นคือ $E(e) = 0$
3. ค่าคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน

4. ค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่ที่ไม่ทราบค่า $V(e) = \sigma^2_e$

5. ตัวแปรอิสระ X_i และ X_j ต้องเป็นอิสระกัน

ผลการทดสอบเงื่อนไขในแต่ละข้อสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ความคลาดเคลื่อน e เป็นตัวแปรที่มีการแจกแจงปกติ

การทดสอบว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่สามารถทดสอบโดยใช้สถิติ Kolmgorov-Smironv Test (K-S Test) และตามทฤษฎี Asymptotic Normality (Kutner and Wasserman (1996)) ได้กล่าวไว้ว่า การมีกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ($n > 30$) จะทำให้สามารถใช้ข้อสมมติว่าข้อมูลชุดนั้นๆ มีการแจกแจงใกล้เคียงกับการแจกแจงแบบปกติได้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งหมด 200 ตัวอย่าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงใกล้เคียงกับการแจกแจงแบบปกติ

2. ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนเป็นศูนย์ นั่นคือ $E(e) = 0$

การทดสอบในข้อนี้เป็นการหาค่า a และ b โดยทำให้ผลบวกกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมีค่าต่ำสุด จะทำให้ $\sum e_i = 0$

ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน $= E(e) = \frac{\sum e_i}{n} = \frac{0}{n} = 0$

ดังนั้น เงื่อนไขข้อนี้จึงเป็นจริงเสมอ

3. ค่าค่าคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน

การทดสอบเงื่อนไขในข้อนี้เป็นการทดสอบอัตตะสัมพันธ์ (Autocorrelation) เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น เนื่องจากข้อมูลตัวแปรตาม ณ ระดับใดๆ ของตัวแปรอิสระจะต้องเป็นอิสระกัน โดยมีสมมติฐานการทดสอบ คือ

H_0: ค่าคลาดเคลื่อน e_i และ e_j เป็นอิสระกัน

H_1: ค่าคลาดเคลื่อน e_i และ e_j ไม่เป็นอิสระกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Durbin-Watson ถ้าค่า Durbin-Watson มีค่าใกล้ 2 หรือมีค่าอยู่ระหว่าง 1.5 ถึง 2.5 จะสรุปว่าค่าคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระมีความเป็นอิสระกัน โดยผลการทดสอบค่า Durbin-Watson แสดงได้ดังต่อไปนี้

ตาราง ก: ค่า Durbin-Watson

ตัวแปรในการทดสอบ	ค่า Durbin-Watson
AUDCH ตามแนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach)	2.567
AUDCH ตามแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach)	1.963
PIROR ตามแนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach)	2.573
PIROR ตามแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach)	2.010

จากตารางแสดงค่า Durbin-Watson พบว่าค่า Durbin-Watson ของตัวแปรทุกตัวมีค่าใกล้เคียงกับค่าในช่วงระหว่าง 1.5 -2.5 จึงทำให้สามารถสรุปได้ว่า e_i และ e_j เป็นอิสระกัน

4. ค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่ที่ไม่ทราบค่า $V(e) = \sigma^2_e$

เป็นการตรวจสอบว่า $V(e) = \sigma^2_e$ = ค่าคงที่ทุกค่าของ X กรณีที่ V(e) ไม่เท่ากันทุกค่าของ X จะเรียกว่าเกิดปัญหา Heteroscedastic เนื่องจาก $V(e) = V(\hat{Y})$ ดังนั้น การตรวจสอบความคงที่ของค่าแปรปรวนสามารถพิจารณาจากกราฟ X กับ e หรือกราฟของ Y กับ e หรือระหว่าง e กับ $\hat{Y}$ ก็ได้

เมื่อพิจารณาแผนภาพการกระจายระหว่างค่า e และ Y ของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารทั้งในแนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) และแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด พบว่า ค่า e จะกระจายอยู่รอบ ๆ ศูนย์ หรือค่า e มีค่าในช่วงใดช่วงหนึ่งแคบๆ ไม่ว่าค่า Y จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ในกรณีนี้จะถือว่า V(e) มีค่าคงที่ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

ภาพ ก: Scatter plot **ของค่าประมาณมาตรฐาน** Z_y **กับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน** Z_e **เมื่อใช้แนวคิดงบดุล** (Balance Sheet Approach) **สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด**

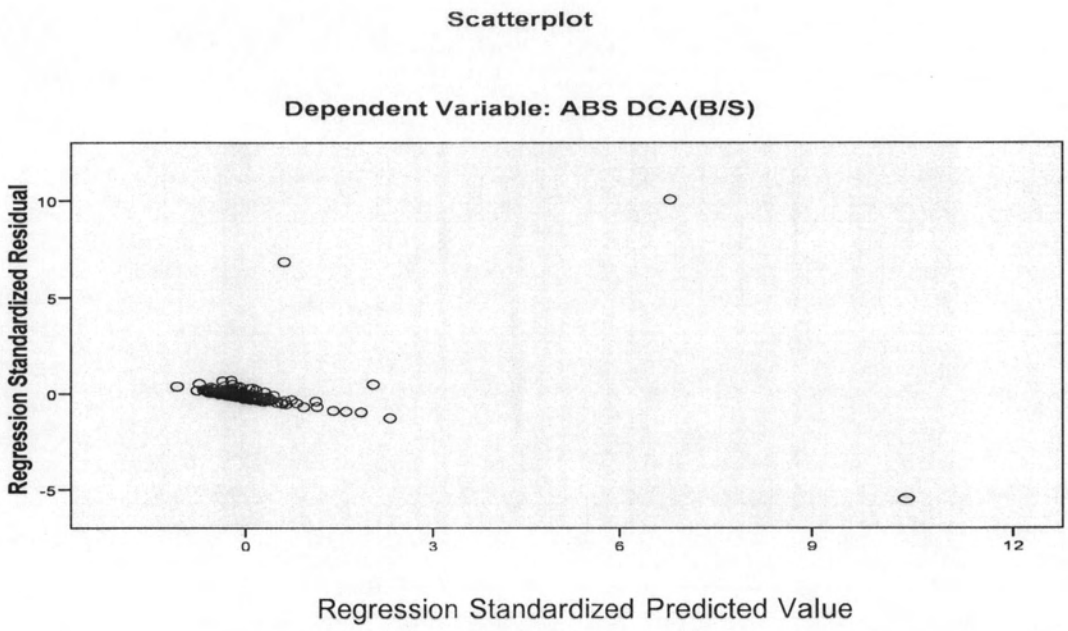

ภาพ ข: Scatter plot **ของค่าประมาณมาตรฐาน** Z_y **กับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน** Z_e **โดยใช้แนวคิดกระแสเงินสด** (Cash Flow Based Approach) **สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด**

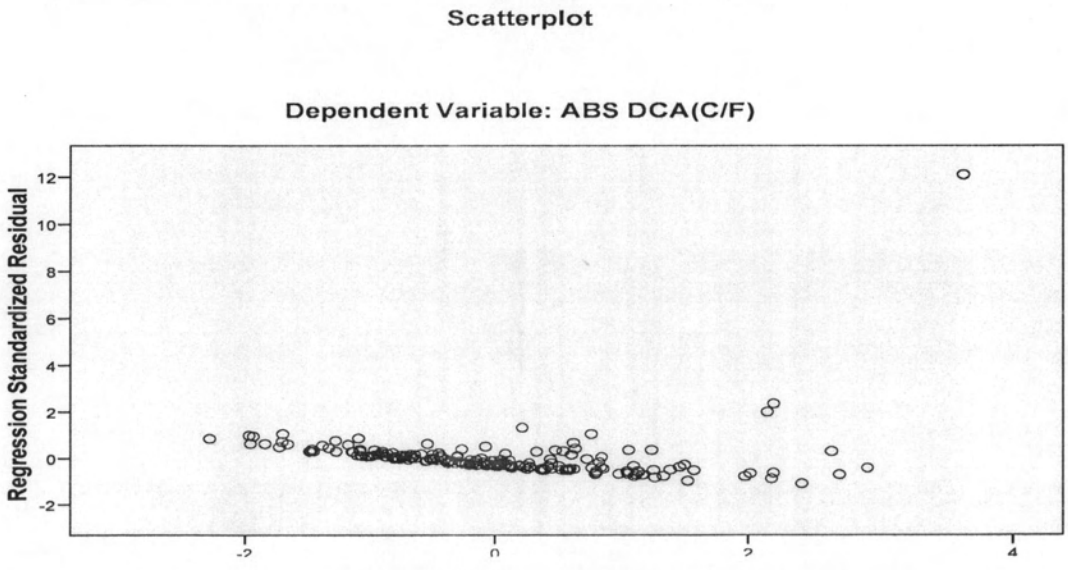

5. ตัวแปรอิสระ X_i และ X_j ต้องเป็นอิสระกัน

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสามารถพิจารณาได้จากค่าสถิติ Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ดังตาราง ข และ ค ซึ่งถ้าค่า Tolerance ของตัวแปร X_i มีค่าต่ำหรือมีค่าใกล้ศูนย์ แสดงว่าตัวแปรอิสระ X_i มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอื่นๆ มาก ส่วนค่า VIF ถ้ามีค่ามาก หรือถ้า VIF > 5 นั่นคือเกิด Multicollinearity เป็นการขัดแย้งกับเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอย

ตาราง ข: ค่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ของการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีของบริษัท (กรณีที่ใช้การจัดการกำไรที่คำนวณได้จากการใช้แนวคิดในการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดทั้ง 2 แนวคิด คือ แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) และแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) เป็นตัวแปรที่สนใจศึกษา)

ตัวแปร	การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร			
	แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach)		แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach)	
	Tolerance	VIF	Tolerance	VIF
AUDCH	0.963	1.039	0.963	1.039
ΔCEO	0.933	1.072	0.933	1.072
ACINDEP	0.954	1.048	0.954	1.048
GROWTH	0.971	1.030	0.971	1.030
ΔCFO	0.990	1.010	0.990	1.010
LEV	0.943	1.061	0.943	1.061
SIZE	0.953	1.050	0.953	1.050

ตาราง ค: ค่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ของความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน (กรณีที่ใช้การจัดการกำไรที่คำนวณได้จากการใช้แนวคิดในการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดทั้ง 2 แนวคิด คือ แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) และแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) เป็นตัวแปรที่สนใจศึกษา)

ตัวแปร	การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร			
	แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach)		แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach)	
	Tolerance	VIF	Tolerance	VIF
PRIOR	0.884	1.132	0.884	1.132
ΔCEO	0.958	1.044	0.958	1.044
ACINDEP	0.951	1.051	0.951	1.051
GROWTH	0.948	1.054	0.948	1.054
ΔCFO	0.990	1.010	0.990	1.010
LEV	0.865	1.156	0.865	1.156
SIZE	0.953	1.050	0.953	1.050

จากตาราง ข และ ค แสดงให้เห็นว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระทุกตัวในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีมีค่าเข้าใกล้ 1 และค่า VIF ของตัวแปรอิสระทุกตัวถือได้ว่ามีค่าต่ำมาก คือ VIF < 5 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ไม่มีความสัมพันธ์กันเอง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวเป็นอิสระต่อกัน

นอกจากนี้สามารถพิจารณาความเป็นอิสระกันของตัวแปรอิสระได้จากค่า Pearson Correlation โดยหากตัวแปรอิสระคู่ใดมีค่าของ Pearson Correlation มากกว่า 0.70 จึงถือว่าตัวแปรอิสระคู่ดังกล่าวไม่เป็นอิสระกันอาจจะต้องตัดตัวแปรตัวหนึ่งตัวใดออกจากสมการถดถอยเชิงพหุเพื่อความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบ โดยสามารถแสดงค่าสถิติทดสอบความเป็นอิสระกันของตัวแปรอิสระ ดังตาราง ค และ ง

ผลการทดสอบ t-test สำหรับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารทั้งที่ใช้แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) และแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดเพิ่มเติมในส่วนของบริษัทที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีเลยในช่วงเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2544 – 2549) โดยทำการเก็บข้อมูลการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารในปี 2548 และ 2549 เป็นจำนวนปีละ 94 งบการเงิน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารระหว่างกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีตลอดระยะเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2544 – 2549) ระหว่างกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) และกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Non-Big 4) โดยใช้สถิติ t-test และจากการเก็บข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างในส่วนนี้ประกอบไปด้วยบริษัทที่ตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีที่เป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) และสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Non-Big 4) ซึ่งรายละเอียดสามารถแสดงได้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง ง: ประเภทของผู้สอบบัญชีที่ตรวจสอบงบการเงินของบริษัทในแต่ละปี

ประเภทของผู้สอบบัญชี	2548		2549	
	จำนวนงบการเงิน	ร้อยละ	จำนวนงบการเงิน	ร้อยละ
ผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4)	76	80.85	76	80.85
ผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Non-Big 4)	18	19.15	18	19.15
รวม	94	100.00	94	100.00

จากตาราง ง แสดงให้เห็นว่างบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Non-Big 4) มีจำนวนไม่มากนักซึ่งคิดเป็นเพียงร้อยละ 19.15 (18 งบการเงิน) และเป็นงบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) ในสัดส่วนที่มากกว่าซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80.85 (76 งบการเงิน) แสดงให้เห็นว่าบริษัทส่วนมากเป็นบริษัทที่ได้รับการตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีที่เป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) ซึ่งอาจมีสาเหตุแตกต่างกันไป เช่น คุณภาพของงานสอบบัญชี ชื่อเสียงของสำนักงานสอบบัญชี หรือผู้บริหารสามารถควบคุมผู้ตรวจสอบบัญชีให้แสดงความเห็นในแบบที่ตนเองต้องการได้ เป็นต้น

ส่วนต่อไปจะแสดงค่าสถิติพื้นฐานของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่คำนวณโดยใช้แนวคิดทั้ง 2 แนวคิด คือ แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) และ แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดของบริษัทที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีเลยในช่วงเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2544 – 2549) สำหรับในแต่ละปี

ตาราง จ: ค่าสถิติพื้นฐานของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร สำหรับปี 2548

รายการ	Min	Max	Mean	Standard Deviation
1. รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด	-0.47	0.22	-0.0334	0.09959
2. รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด	-0.11	3.83	0.5082	0.45314

ตาราง ฉ: ค่าสถิติพื้นฐานของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร สำหรับปี 2549

รายการ	Min	Max	Mean	Standard Deviation
1. รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด	-0.78	0.25	-0.0596	0.12685
2. รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด	-0.77	0.12	0.01237	0.11991

จากตาราง จ และ ฉ แสดงให้เห็นว่ามีการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารทั้งในทิศทางที่ทำให้กำไรต่ำลง และสูงขึ้น ซึ่งการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารในทิศทางที่ทำให้กำไรต่ำลงนั้น อาจเนื่องมาจากผลประโยชน์ด้านภาษีที่บริษัทจะได้รับ ส่วนการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารในทิศทางที่ทำให้กำไรสูงขึ้นนั้น บริษัทอาจต้องการให้ผู้ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะนักลงทุนมีความเชื่อมั่นในฐานทางกาเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัท รวมทั้งความสามารถในการดำเนินงานต่อเนื่องของบริษัท ซึ่งไม่แตกต่างกับค่าสถิติพื้นฐานของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้ทั้ง 2 แนวคิดข้างต้น สำหรับงบการเงินของบริษัทที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีที่ได้นำเสนอในบทที่ 4 โดยรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณได้จากการใช้แนวคิดในการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดทั้ง 2 แนวคิด ที่แสดงข้างต้นผู้วิจัยนำมาจากข้อมูลดิบโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงเครื่องหมาย (Absolute Value) เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ได้อย่างชัดเจน

ในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารระหว่างกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี โดยใช้สถิติ t-test ดังแสดงในตาราง ช

ตาราง ช: ค่า t-test ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารสำหรับงบการเงินของบริษัทที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี

รายการ	ประเภทของบริษัท	จำนวนงบการเงิน	t-test
1. รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด	มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี	200	1.081
	ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี	188	
2. รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด	มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี	200	-4.237***
	ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี	188	

*** บ่งบอกถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง ช แสดงให้เห็นว่ารายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดนั้น พบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ แต่รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดนั้นพบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มงบการเงินของบริษัทดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ค่าสถิติ t-test ยังแสดงให้เห็นว่ากลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีมีการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารน้อยกว่ากลุ่มงบการเงินของบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีอีกด้วย (ค่า t-test มีค่าเป็นลบ) ซึ่งอาจเป็นการสนับสนุนแนวความคิดที่ว่าการที่บริษัทไม่ทำการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีก็เพราะผู้บริหารสามารถควบคุมให้ผู้สอบบัญชีแสดงความเห็นในแบบที่ผู้บริหารต้องการได้จึงไม่ทำการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ามีการเอื้อประโยชน์กันระหว่างผู้บริหารและผู้สอบบัญชี

ในส่วนสุดท้ายนี้เป็นการนำเสนอการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีตลอดระยะเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2544 – 2549) ระหว่างกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็น

สำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) และกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Non-Big 4) โดยใช้สถิติ t-test ดังแสดงใน ตาราง ซ

ตาราง ซ: ค่า t-test ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารสำหรับงบการเงินของบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี ระหว่างกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) และกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Non-Big 4)

รายการ	ประเภทของบริษัท	จำนวนงบการเงิน	t-test
1. รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด	ผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4)	152	0.483
	ผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Non-Big 4)	36	
2. รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่คำนวณโดยใช้แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด	ผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4)	152	0.590
	ผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Non-Big 4)	36	

จากตาราง ซ แสดงให้เห็นว่ารายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของผู้บริหารของบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีตลอดระยะเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2544 – 2549) ที่คำนวณโดยใช้ทั้งแนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) และแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดนั้นพบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) และกลุ่มงบการเงินของบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Non-Big 4) อย่างมีนัยสำคัญ หรืออาจกล่าวได้ว่าสำหรับบริษัทที่ไม่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีตลอดระยะเวลา 6 ปี ดังกล่าวข้างต้นนั้นไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญเกี่ยวกับการจัดการกำไรระหว่างบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีเป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก และสำนักงานสอบบัญชีอื่น

ตาราง ง: Correlations (กรณีตัวแปรการจัดการกำไรคำนวณโดยใช้แนวคิด Balance Sheet Approach สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด)

Correlations

		ABS DCA(B/S)	AUDCH	PRIOR	CEO	ACINDEP	GROWTH	CFO	LEV	SIZE
ABS DCA(B/S)	Pearson Correlation	1	-.042	.163(*)	-.030	-.062	-.029	-.082	.452(**)	-.132(*)
	Sig. (1-tailed)		.276	.011	.337	.193	.342	.124	.000	.031
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
AUDCH	Pearson Correlation	-.042	1	.191(**)	.182(**)	.029	-.052	-.028	-.025	-.023
	Sig. (1-tailed)	.276		.003	.005	.340	.232	.347	.363	.372
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
PRIOR	Pearson Correlation	.163(*)	.191(**)	1	.063	.009	-.180(**)	-.038	.288(**)	-.048
	Sig. (1-tailed)	.011	.003		.190	.448	.005	.294	.000	.250
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
CEO	Pearson Correlation	-.030	.182(**)	.063	1	-.080	-.076	-.005	-.057	-.132(*)
	Sig. (1-tailed)	.337	.005	.190		.130	.142	.474	.211	.031
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
ACINDEP	Pearson Correlation	-.062	.029	.009	-.080	1	.061	-.079	-.162(*)	.004
	Sig. (1-tailed)	.193	.340	.448	.130		.196	.132	.011	.479
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
GROWTH	Pearson Correlation	-.029	-.052	-.180(**)	-.076	.061	1	-.001	-.099	.120(*)
	Sig. (1-tailed)	.342	.232	.005	.142	.196		.493	.082	.046
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
CFO	Pearson Correlation	-.082	-.028	-.038	-.005	-.079	-.001	1	-.019	-.035
	Sig. (1-tailed)	.124	.347	.294	.474	.132	.493		.396	.311
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
LEV	Pearson Correlation	.452(**)	-.025	.288(**)	-.057	-.162(*)	-.099	-.019	1	-.125(*)
	Sig. (1-tailed)	.000	.363	.000	.211	.011	.082	.396		.039
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
SIZE	Pearson Correlation	-.132(*)	-.023	-.048	-.132(*)	.004	.120(*)	-.035	-.125(*)	1
	Sig. (1-tailed)	.031	.372	.250	.031	.479	.046	.311	.039	
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200

* Correlation is significant at the 0.05 level (1-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (1-tailed).

ตาราง จ: Correlations (กรณีตัวแปรการจัดการกำไรคำนวณโดยใช้แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการ คงค้างทั้งหมด)

Correlations

		ABS DCA(C/F)	AUDCH	PRIOR	CEO	ACINDEP	GROWTH	CFO	LEV	SIZE
ABS DCA(C/F)	Pearson Correlation	1	-.030	.191(**)	-.006	.064	.031	-.284(**)	.027	-.136(*)
	Sig. (1-tailed)		.338	.003	.469	.184	.330	.000	.354	.027
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
AUDCH	Pearson Correlation	-.030	1	.191(**)	.182(**)	.029	-.052	-.028	-.025	-.023
	Sig. (1-tailed)	.338		.003	.005	.340	.232	.347	.363	.372
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
PRIOR	Pearson Correlation	.191(**)	.191(**)	1	.063	.009	-.180(**)	-.038	.288(**)	-.048
	Sig. (1-tailed)	.003	.003		.190	.448	.005	.294	.000	.250
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
CEO	Pearson Correlation	-.006	.182(**)	.063	1	-.080	-.076	-.005	-.057	-.132(*)
	Sig. (1-tailed)	.469	.005	.190		.130	.142	.474	.211	.031
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
ACINDEP	Pearson Correlation	.064	.029	.009	-.080	1	.061	-.079	-.162(*)	.004
	Sig. (1-tailed)	.184	.340	.448	.130		.196	.132	.011	.479
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
GROWTH	Pearson Correlation	.031	-.052	-.180(**)	-.076	.061	1	-.001	-.099	.120(*)
	Sig. (1-tailed)	.330	.232	.005	.142	.196		.493	.082	.046
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
CFO	Pearson Correlation	-.284(**)	-.028	-.038	-.005	-.079	-.001	1	-.019	-.035
	Sig. (1-tailed)	.000	.347	.294	.474	.132	.493		.396	.311
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
LEV	Pearson Correlation	.027	-.025	.288(**)	-.057	-.162(*)	-.099	-.019	1	-.125(*)
	Sig. (1-tailed)	.354	.363	.000	.211	.011	.082	.396		.039
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200
SIZE	Pearson Correlation	-.136(*)	-.023	-.048	-.132(*)	.004	.120(*)	-.035	-.125(*)	1
	Sig. (1-tailed)	.027	.372	.250	.031	.479	.046	.311	.039	
	N	200	200	200	200	200	200	200	200	200

** Correlation is significant at the 0.01 level (1-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (1-tailed).

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวศศิพิมพ์ อัศตรกุล เกิดเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2526 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาบัญชีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน) ปีการศึกษา 2547 จากนั้นเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2548 ขณะที่ศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิตได้รับทุนในตำแหน่งผู้ช่วยสอน ภาควิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย